

ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן ייש ה' במקום זהה ואנכי לא ידעתי. וכי תמייה הוא שלא ידע? אלא מה זה ואנכי לא ידעתי? כמו שנאמר (שמואל א י) וכני ה' לא פקנתי לא חליתי. אמר, וכי כל זה התגלה לי ולא הסתכלתי לדעת אנכי, ולהפנס מחת גדרי השכינה ולהיות שלם?

בא ראה, כתוב (בראשית כה) ותאמר אם כן למה זה אנכי. כל يوم ויום ראמעה רבקה את אור השכינה, שהשכינה היתה במשכינה, והתפללה שם. בין שראתה צורתה במעיה, מה כתוב? ועלך לדורש את ה'. יצא מהדרגה זו לרגשה אחרת, שהיא הויה. משום כך אמר שאיה הויה. וכי כל כך ראיית ואנכי יעקב, לא ידעתי? משום שהיה לבדו

ולא נכנס מחת גנפי השכינה. מיד - וירא ויאמר מה נורא המקום הזה. הדבר הזה הוא לשני האזכורים. מה נורא המקום הזה - אחד על אותו מקום שאמר בראשונה, ואחד על אותו הבירית הקדוש, שלא צריך להבטל.

ונאף על גב שהם לשני צדדים - הוא אחד. אמר, אין זה כי אם בית אללים. אין זה להיות בטל, אין זה להימצא לבתו, זה לא העמידה שלו, אלא בית אללים, להסתמך בו ולעשות בו פרות ולהריך לו ברכות מכל איברי הגוף, שזהו השער של כל הגוף. זה היה שבחות וזה שער השמים. זה השער של הגוף ודאי, שער הוא להרייך ברכות למטה, אחוז למעלה ו אחוז למטה. אחוז למעללה - שבחות וזה שער השמים. [אחו] למטה - שבחות אין זה כי אם בית אללים. ועל זה, וירא ויאמר מה נורא

ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום זהה ואנכי לא ידעתי. וכי תרוּהָ הוא דלא ידע. אלא מאוי ואנכי לא ידעתי, כמה דעת אמר, (שמואל א י) ובפני ה' לא חליתי. אמר, וכי כלawai אתגלי לי ולא אסתכלנא למנדע אנכי, ולמייעל מחות גדרי דשכינטא למשהו שלים.

הא זה, כתיב, (בראשית כה) ותאמר אם כן למה זה אנכי, כל יומא ויומא חמאת רבקה נהזר דשכינטא, (דף גז ע"ב) דהויא שכינטא במשכינה וצלחת פמן. בין דחמא עאקו דילאה במעה, מה כתיב ותלך לדרש את ה', נפקת מדרגא דא לדרגא אחרא דאייהו הויה. בגיןך אמר יעקב, וכי כל כך חמיינא, ואנכי לא ידעתי, בגין דהויה בלחוודוי ולא עאל מחות גדרי דשכינטא.

מיד (בראשית כה) וירא ויאמר מה נורא המקום הזה. מלה דא לתרין סטרין אייהו. מה נורא המקום הזה, חד על ההוא מקום דקאמар בקדמיתא. חד על את קיימא קידישא דלא בעיא לאטבטלא.

ונאף על גב דאייהו תרי סטרין, חד הוא. אמר (בראשית כה) אין זה כי אם בית אללים, אין זה, למשהו בטיל. אין זה, לאשטכח באלו אייהו אלא בית כלחוודוי, קיימא דיליה לאו אייהו אלא בית אללים, לאשטכח באיה ולמעבד באיה פירין, ולא רקא באיה ברקאנ מכל שיפיפ גופא. דהאי הוא תרעא דכל גופא, הדא הוא דכתיב, (בראשית כה) וזה שער השמים, דא תרעא דגופא ורקאי, תרעא אייהו לא רקא ברקאנ למתפא, אחיד לעילא ואחד למתטא. אחיד לעילא, דכתיב וזה שער השמים. (אחד) למתטא, דכתיב אין זה כי אם בית אללים. ועל דא וירא